

Doe je mee?	9
Stralengang	10
Blauwblauwlatiing	11
Behoud jullie pretoogjes	12
Waarin bestaat de aard van het zijn?	13
Nachtegaalrietzanger zijn	14
Een verdampende waterdruppel ben ik	15
Waar speelt het zich af?	16
Leven binnen grenzen	17
Voorlopige schikking	18
Het is hier net een rosmolen	19
Stralingsmist in de ochtend	20
Snoepgoed	21
Een heilzame wind in de zeilen	22
Te woord en ter zee	23
Het is een lieve lust!	24
Uit het ongetemde wordt schoonheid geboren	25
Het bewustzijn gebeurt	26
Zwemmen in taal-	27
Wil je me de dag even aangeven?	28
Onderweg	29
Heb jij ooit zo'n vileine schurk gezien?	30
Hoe groter het stelsel, des te groter het gat	31
Waar gaat het over?	32
In hemelsnaam	33
IJveraartje	34
Levenskracht	35
Welluiding	36
Ochtendgym	37
Woordwerkplaatsenergie	38
Asjemenou	39
Onbereikbare droom, sta even stil, dat ik mijn verwondering kan onthouden in een gedicht	40
Glijroeien	41
Handreiking	42
Leve de weemoedige leegte	43
Bedien jezelf	44
Natuurspelproeflapje	45
De kreeftengang gaan	46
Geschikt voor het bestaan door aanpassing	47
Hoe vind ik het eigenlijk?	48
Poëzie is geen strafwerk	49
De schoonheid van het onvolmaakte	50
In wording	51
Morsjurk	52
Ik zal het goedmaken!	53
Alles bij elkaar	54

Doe je mee?

Zich een zeespiegel voorhouden:

doorruisende woorden waarin doods-
gedachten oplossen, even vrij zijn.

Ik vind het leuk jou die te geven.
Dat het doodaardig mag worden!

In dit kolkgat waarin wij roezemoezend
ons afjakkeren en opdirken voortdurend

uitgeslepen en gepolijst zoals rolkeien
die overgeleverd zijn aan de eerstvolgende

hoge waterstanden, wat kunnen wij anders
dan zo kansrijk en ontvankelijk als het kan

resonant elkander helpen overleven?
Ik reik je de hand, hier, ervaar toe!

Stralengang

Zeevolwangige wandel:
zinnentuimel in het zand.

Strandduizendguldenkruid,
zolang de voorraad strekt.

Parelzaad, het oudste licht,
diepe tijd, verste zuurstof.

Kerstballen, warme sjaals
en strooizout nu al voorhanden.

Blauwblauwlatiing

Als een admiraalsvrouw groet de zon
ons, rondom-onverstande die aanmonsteren.

En wij, lichtmatrozen, maar het bleekgoed
hozen: blauwblauw blijven hoop en baren.

Waarom zijn de ra's van ons reilen
en zeilen niet in kettingen te vangen?

Behoud jullie pretoogjes

Kleinzonen, vindingrijk
heuglijke vlindervleugels

kunnen jullie zelf maken:
eerst teken je de lijntjes;

laat jullie hart vrij spreken,
aquamarijn zinnespelen;

dan kleur je binnen de lijntjes:
zonneshijn, bloemenfonteintjes.

Zo doet de natuur dat ook.
Schoonheid van de vlinder

zit slechts in twee genen:
speelbenen, jubeltenen.

Liefste Juul, Gust en Oskar,
sla vrank jullie vleugels uit:

o kleurenwaaiers van het
eerste uur. Goeiemorgen!

Waarin bestaat de aard van het zijn?

Als je het woord *leed* achterstevoren leest,
wordt het minder zwaarmoedig om te dragen.

Als je stappend omkijkt naar het woord *pas*,
vloei je al meteen leniger in je ogenblik. Hopsa.

Maar langs welke kant ook je het woord *dood*
onder ogen neemt, de betekenis blijft dezelfde:

je spint er geen garen bij, het draait niet om
zijn draad, met lood in je schoenen dool je.

Het is me uiteraard een zaakje. Waak je?

Nachtegalrietzanger zijn

Onwelriekend onbevallig
onbemand onwellevend,

je kunt je onmacht doen zingen
door ze zannoemelijk te bezoemen.

Opgeroepen om orakelbotten
te ontcijferen. Polyglotten.

Lijfliederig ravotten, likke-
potten. *Ice scream*. Desdoods

levensgroot, terwijl de zon
achter de einder verdwijnt.

Een verdampende waterdruppel ben ik

Hoor mij huppelend mijn tijd verslaan,
mijn grondsop zwierend in een gedicht,

zowaar opgeruimd op hoop van zegen
pogend de zwaartekracht te ontspringen.

Met elke lichtzinnigheid die ik oprui
huilt de doodswind mee, het eenzaamste

dat elk ogenblik kan open waaien in
het gezicht van de wijde sterrenhemel: st

ikstof zich langs zijn neus weg
vergarend in de zonnevlecht.

Waar speelt het zich af?

Donkere sterrenstelsels
in het vroege heelal.

Zwarte inktvisrijst
met coquilles en aioli.

Brandewijn, granaatappelsap,
smakkevietjes. Sakker-

ju-ju. Aanwakkers. Roep
maar als je me nodig hebt.

Heildronk. Lord Nelson
met zeevonk in zijn vestzak.

Diepgezonken heden.
Mijnputten bekleden.

Beklamping breken.
Beenstromen. Rillingen

in de rotsen: het rauwe
gekrijs van wegvliegende

gaaien klinkt er schel.
Verkommer en gekwel.

Vlammend gekleurde aarde.
Een turfstenen waterval.

Griffioenen bij de bronnen
die de vrede bewaken.

Doodgemoedereerd
de bliksemjager die

boven onweerswolken
op zoek gaat naar licht.

Leven binnen grenzen

In welke betrekkingen besta ik? Hoe levensvatbare verbintenissen aangaan?

Welke opvattingen heb ik? Welke keuzes maak ik? Welke acties onderneem ik?

Wat zijn mijn verwezenlijkingen?
In welke toestand bevind ik mij?

Tasthaarvacht en loopbaanspiegel.
De stabiele stand van vissen, die

het kronkelen hebben uitgevonden,
in het water. Wat gaat er gebeuren?

De mysterieuze wereld van de
rugzwemmer in geheimenissen.

Irisatie is altijd te zien op wolken
in de richting van de zon; daarom

wordt het vaak niet opgemerkt:
het gaat op in de algemene gloed

of wordt gewoon overstraald door
de helderheid van naburige wolken.

De ogen afschermen tegen
direct zonlicht helpt!